Ч. 43 Четвер 25 лютого (9 марта) 1899. Рік IX

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Вісти політичні.

(З краєвих соймів. — Студентскі розрухи на університетах. — Італія а Хіна. — З Филипиньских островів.)

З нагоди скликаня ческого сойму доказують ческі ґазети, що сойм внаслідок абстиненциї німецких послів буде займати ся лиш справами економічними.

Опізнене в скликаню тирольского сойму стоїть в звязи з переговорами, які веде з уповажненя правительства бувший президент палати послів Катрайн з тирольскими Італіянцями, щоби їх спонукати до вступленя на ново до сойму. Переговори ті стремлять поки що до вишуканя відповідної підстави для переговорів з німецкими партиями в справі адміністрацийного поділу краю. На основі дотепершного порозуміня мають Італіянці проявляти вже охоту до вступленя до сойму. Яко основу до переговорів уважають Італіянці проект нового статута краєвого для Тиролю; головною засадою того проекту єсть установленє курий національних.

В буковиньскім соймі при справозданю комісиї адміністрацийної що до заряду фондом краєвим і иншими фондами (справоздавець др. Стоцкий) забрав слово посол Василько і на примірі свого села Лукавця виказав, які кривди діють ся селам. Додатків наприклад фонд пропінацийний не платить, а коли громада Лукавець завізвала фонд до плаченя, то фонд рекурсує до Видїлу, а у Видїлі краєвім справа залягає і до нині. Винен тому Мустаца, що забирає всї справи до себе і тримає цїлими лїтами, не маючи часу їх залагодити. Відповів на то Мустаца в звичайний єму спосіб, але дістав добру річеву відповідь від п. Василька.

В Росиї настав великий, так сказати би страйк студентский на всїх університетах. Причиною того стала ся відозва ректора петербургского університету до молодежи, в котрій завзивав єї, щоби она не важила ся робити якихсь демонстраций з нагоди ювилею університету. Молодїж о тім і не думала, а коли їй підсунено гадку, взяла то за провокацию і постановила тихцем упімнути ся о свою честь. Коли студенти виходили з університету і нїкому навіть і не снило ся робити якісь демонстрациї, лиш одна часть пустила ся на обід, до звістної студентскої реставрациї, напали на них відділ козаків і полїция та стали бити нагайками і розганяти. Приперли студентів і богато людий до поруча над Невою, котре заломило ся і богато людий попадало і покалїчило ся та потовкло ся. Ректор, котрого студенти підчас єго бесїди в університеті висвистали, оправдував ся опісля, що він нїчому не винен, бо з наказу міністра просьвіти мусїв видати згадану відозву. Тоди постановили студенти перестати ходити на виклади, а професори що станули по їх стороні перестали викладати. За примірсм петербургского університету пішла молодїж і всїх инших висших заведень наукових в Росиї. — Тепер доносять до Pol. Corr. з Петербурга, що урядники полїцийні і полїцияни, котрі допустили ся на ужитя своєї власти при послїдних розрухах студентских, будуть усунені зі служби. З причини тих розрухів має бути також переведена реформа петербургскої полїциї. Розрухи студентскі дали також почин до реформ, які мають бути незадовго заведені на всїх університетах.

Бюро Райтера доносить з Пекіну: Можна було сподївати ся того, що хіньске правительство не схоче віднаймити Італиї заливу Санмун на вуглеву стацию, але того нїхто не сподївав ся, що хіньске правительство проти звичаю зверне депешу італіяньскому послови. Зачувати, що Росия підпирає Хіну. Депеша італіяньского посла Мартіно була уложена в умірних словах, не містила в собі нїякої погрози і зазначувала, що набутє Італиєю вуглевої стациї було би для обох країв користним. Нота не означала границї жаданої концесиї, лиш жадала на случай потверджаючої відповіди такої части краю, котра би вистала на забезпеченє і оборону стациї. Сподївають ся приїзду пятьох італіяньских кораблів воєнних; „Марко Польо" стоїть тепер в Шанґаю. Popolo Romano довідує ся, що Франция не лиш радо але й з симпатиєю споглядає на змаганя Італиї, щоби здобути собі якусь точку опори на хіньских водах.

З Манїлї доносять, що повстанцї хотїли перед кількома днями в ночи дістати в свої руки водопроводи, котрими спроваджує ся воду до міста, але Американці не допустили до того і прийшло до бійки, в котрій погибло богато людий а ще більше єсть ранених.

---

8)

ІНДИЯ, ЄЇ НАРОДИ І ЇХ ІСТОРИЯ.

(Після Пфлюк-Гартунґа, Танера, Веґенера і др. зладив К. Вербин.)

(Дальше).

IV.

Бенарес — найсьвятїйше із сьвятих міст індийских. — Населенє міста і улиці в нїм. — Сьвятиня богинї Дурґи і керниця мудрости. — Сьвяті місця купелеві над Ґанґесом. — Кусень фантастичних середновічних часів. — Сьвятий час купелевий. — Паленє мерців і віра Індів.

Бути в Индиї а не видїти Бенаресу значить то само, що бути в Римі а не видїти папи. Бенарес, то одно із найстарших і найсьвятїйших міст у Індів. Згадка про него знаходить ся вже в староіндийских, санскритских поезиях, і там оно називає ся Каші, т. є. „сьвітле". Вже в глубокій старинї стало оно славне із того, що тут на шістьсот літ перед Христом Ґаутама Будга проповідав свою віру. Тут ще й до нинї знаходять ся в найстаршій части міста, в Сарнат, будгайскі розвалини; межи иншими знаходить ся розбитий стовп, котрий походить ще з третого століття перед рожд. Хр. Від того часу очищували ся тут мілїярди а мілїярди віруючих побожними молитвами і купелями в сьвятій ріцї від гріхів і шукали помочи в недугах тїла, а то саме роблять ще й нинї. Навіть зовсїм чужий чоловік иншої віри і народности, вступає ще й нинї до сего міста не без якогось чувства пошановку для сего міста, котре все ще не перестало бути сьвятим для многих мілїонів Гіндів.

Тут може не від річи буде пояснити бодай коротенько, що розуміє ся під назвою: Гінд або Гінду. Слово се єсть перского походженя і означає Індию, отже в сім значіню було би Гінд або Гінду то само, що Інд — житель Індиї; єсть отже назва того племени, котре ще перед історичними часами зайшло із північного заходу над ріку Ґанґес, а звідси розійшло ся опісля аж далеко на полуднє, та рознесло свою культуру. Звичайно однакож розуміє ся під сею назвою всї ті неевропейскі народи Індиї, котрі держать ся т. зв. рахманьскої або браманьскої віри.

Бенарес лежить над північним берегом ріки Ґанґес, недалеко понизше того місця, де до него впадає ріка Джамна. Ґанґес то сьвята ріка у Індів, бо єї вода очищує від гріхів і додає сили — так вірять Інди. Єсть то велика ріка, в простій лїнії довга на 1529 кільометрів а рахуючи і ті колїна, які она робить, то довгота єї доходить до 2597 кільом. Она випливає з двох жерел під ожеледцем з полудневої сторони гір Гімаляя, в державі Ґарваль, а води обох тих жерел сплпвають ся опісля коло славної сьвятинї Девапраяґ або Деопраяґ, котра, як кажуть, стоїть вже 10.000 лїт, а коло котрої суть викуті в скалах три керницї, в котрі сплпває вода з ріки. Що року приходить сюди богато побожних Гіндів, щоби скупати ся в тих керницях і очистити ся з гріхів. Ґанґес, забираючи води своїх приток, пливе по під міста, як: Аллягабад, Бенарес, Патна і др. дуже урожайною, але й місцями дуже нездоровою долиною (сторони, з котрих розходить ся холера). Вода в Ґанґесї, подібно як в Нїлї, прибуває що року періодично від мая до вересня, і в сїй порі доходить до висоти 15 до 16 метрів, а намулом засипає побережні сторони. Ґанґес уважає ся у Гіндів длятого сьвятою рікою, що нїби то випливає із голови одного із трох найвисших богів рахманьских Шіви. (Шіва, Вішну і Брама творять трійцю, звану Трімурті). Длятого — кажуть — хто в нїм перед смертию скупає ся, або напє ся єго води, той піде просто до раю. Се треба було тут сказати для зрозуміня того, що зараз в низу розкажемо.

Ґанґес робить коло Бенареса красний закут, а хоч пливе помежи глинистими берегами незарослими деревиною, то все-таки своєю величиною робить велике враженє, особливо коли дивити ся на него з високого мінарету мошеї

Новинки.

Львів дня 8-го марта 1899.

— **Є. Вел. Цїсар** уділив громадї Косеничі, в перемискім повітї, на внутрішнє устроєнє ново вибудованої церкви 100 зр. запомоги.

— **Іменованя.** Є. В. Цїсар іменував професора V-ої львівскої ґімназиї Йосифа Ногая директором ряшівскої ґімназиї.

— **Новий уряд почтовий** увійде в жите з днем 16 с. м. в місцевости Витвици, долиньского повіта. Округ доручень творять громади і обшари двірскі: Витвиця і Розточки та громади Церковна, Кальна і Станківцї.

— **Стипендию** з фонда Івана і Емилиї Кристофоліменсів в висотї 100 зр. річно почавши від І. півроку 1898/9 шк. року падав управляючий „Совіт Народного Дому“ у Львові Романови Білинкевичеви, ученикови III-ої кляси ґімназиї рускої у Львові, синови пароха із Знесіня під Львовом, своякови оснувателїв тої стипендиї.

— **Проґрама концерту в память 38-их роковин смерти Тараса Шевченка** дня 10-го н. ст. с. м.: 1) Лисенко: Козак Шумка, орхестра 80 п. п. — 2) Шевченко-Кишакевич: Калина, хор мішаний Льв. Бояна в супроводї орхестри. — 3) Шевченко-Лисенко: На що менї чорні брови, сольо-спів п-и О. Проскурницкої. — 4) а) Шевченко-Колесса: Було колись, б) Дївчина і рута, хор мужеский Льв. Бояна. 5) Сольо фортепянове, проф. В. Курц. — 6. Шевченко: Прольоґ до Гайдамаків, декламация п-и О. Л. — 7) Лисенко: Три пісні, хор мужеский. — 8) Шевченко-Лисенко: Менї однаково, сольо-спів Олекс. Мишуги. — 9) Шевченко-Лисенко: Кантата, хор мішаний Льв. Бояна в супроводї орхестри. — Цїна білетів: фотель 1·50 зр., крісло перворядне 1·20 зр., друґорядне 1 зр., вступ на салю 60 кр., ґалерия 30 кр. — Білетів можна набути у служачого „Рускої Бесїди“, Ринок, ч. 10, I. поверх.

— **„Товариство фахових огородників“.** (Towarzystwo zawodowych ogrodników) для піднесеня загального стану огородництва в краю, постановив завязати кружок львівских огородників по торічній огородничо-пчільничій виставі. Всякі інформациї в справі того товариства подає секретарият товариства у Львові, ул. Длуґоша, ч. 4. Уконституований видїл товариства (головою его є Казимир Пйонтковский а секретарем Адам Блажек) просить нас о оповіщене, що він скликав загальний з'їзд огородників фахових до Львова на 12. н. ст. марта (год. 9 рано, ул. Длуґоша, ч. 4); наради відбудуть ся в великій сали викладовій ботаничного музея унїверситету.

— **Редʼярд Кіплїнґ,** славний анґлїйский писатель, котрого одна з его повістий „В Джунґлях“ була печатана в сїм роцї в „Народ. Часописи“, занедужав небезпечно в Новім Йорцї на запаленє легких. Писательский сьвіт дожидав з нетерпеливостию вістий о станї здоровля знаменитого писателя. На щастє по кільканайцятьох днях прийшла криза і Кіплїнґ приходить поволи до здоровля для слави свого народа.

— **В Новім Санчи** відбула ся на днях розправа против авскультанта судового Казимира Розвадовского, котрий в ночи з 24-го на 25-го липня в Лїмановій пострілив фрайтра Роберта Крішкого. Трибунал увзглядняв дотеперішнє честне жите обжалованого та хвилеве роздразненє, в якім допустив ся злочину, і засудив Казимира Розвадовского на 2 місяцї вязниці і на заплату фрайтрови Крішкому 1000 зр. відшкодованя. З рештою жаданого відшкодованя в сумі 4600 зр. відослав трибунал Крішкого на дорогу права цивільного. Засуджений зголосив відклик від вироку так що-до вини як і що-до призначеного відшкодованя.

— **Дурисьвіт** Василь Смаковский, слюсарский помічник, що волочив ся по Галичинї і Буковинї і представляв себе за архикнязя Рудольфа та виманював від людий гроші, був вже раз укараний за той злочин 18-лїтною вязницею. Однако коли кару відсидів, пустив ся знов по Буковинї та мантив дальше в той самий спосіб, н. пр. видурював від селян по кількадесять зр. та видавав їм на те перекази до кас податкових урядів, додаючи, що коли би там не хотїли заплатити, то „его отець, цїсар, всьо заплатить“. Смаковского арештувала жандармерия другий раз і сими днями ставав він перед судом в Чернівцях. Суд засудив мантїя на два роки тяжкої вязницї.

— **Жертволюбність.** Для родин нещастних жертв катастрофи в Тульонї, де, як відомо, вилетїв у воздух маґазин пороху, причім погибло звиж 70 осіб, розписали парискі ґазети складки, котрі зараз першого дня принесли 260 тисяч франків.

— **Напад на приходство.** В ночи дня 13-го лютого ватага опришків напала на помешканє лат. пароха Живовского в Сколатовицях, повіта пльоньского в Польскім королївстві. Приходство в Сколатовицях находить ся пів верстви від села. Кілька днїв перед нападом отровно пси на приходстві, але мимо то нападу нїхто не надїяв ся. В ночи, дня 13-го лютого злодїї звязали парубка, служницю і сестріницю пароха. Парох збудив ся, а почувши галас, пірвав револьвер і стрілив. Злодїїв се не налякало; противно, они зачали сьміяти ся, і остерегли, що не боять ся, бо їх більше. Війшли до спальнї і обвинули кс. Живовскогоколдрою, посадили на кріслї і зажадали гроший. Парох вказав місце, де находила ся часть готівки. Але злодїї знали видко добре, кілько гроший у пароха, бо зажадали грізно, щоби їм показав другий сховок, а коли сьвященик опирав ся, зачали его лихословити. Остаточно злодїї забрали в листах заставних і в готівцї разом 9000 рублїв і утекли. Доперва над раном прибула з села поміч.

— **Вибух ґазу** лучив ся в Кракові на клїницї окулїстичній. Ґазові рури, котрі в послїдних часах направлювано, не були добре злюговані. Покликано проте двох служачих, котрі приставили драбину і при помочи сїрників стали глядати під стелею місць, де рури не пристають до себе. Тимчасом в горі назбирало ся вже було тілько ґазу, що тепер запалив ся. Наступила сильна експльозия, котра скинула обох послугачів з драбини. Один з них потерпів значні попареня.

— **На унїверситетї в Неаполи** прийшло в понедїлок між студентами до поважних розрухів, до чого причинила ся подія з одним студентом ветеринариї. Сенат велїв унїверситет на якийсь час замкнути.

— **Велика буря** лютила ся в недїлю вечером над Триестом. В пристани Маджія перевернув вітер борра човен з 6 молодими людьми. З них один лише по кількагодинній борбі з филями дістав ся около 10-ої години вечером до берега. Прочі погибли.

— **Покарана месть адвоката.** Др. Віктор Фера, адвокат Турині, хотячи пімстити ся на кількох своїх товаришах, написав повість і в нїй скарикатурував їх. Пізваний обидженими перед суд дістав рік вязницї і ще мусить заплатити 900 лїр кари.

— **Щури** напали і були би живцем з'їли троє дїтий майстра фабрики сукна в Нідер-Шенвайде. Щури повилазили із під помоста хати, повискакували на ліжка дїтий і покалїчили їх по шиї, голові і лици. На страшний крик дїтий надбігли родичі і сусїди і ледве змогли уратувати дїтвору від страшної смерти. Коли зірвано поміст в хатї, побачено під ним цїлі рої щурів.

— **Смерть при копаню глини.** Сїмнайцятьлїтний Олекса Василїв копав в Нижневі глину і спотикнувши ся, упав у викопану яму, глубоку на 8 метрів. Нещастє хотїло, що в тїй хвили осунула ся земля і присипала Василева в ямі на смерть.

Здавалоби ся, що в таким старім і сьвятім місті як Бенарес знайдуть ся і дуже старі індийскі сьвятинї. Однакож так не єсть. В Бенаресї нема анї одної сьвятинї, котрої початок сягав би дальше як поза 300 лїт, т. є. поза часи пановання великих Моґулів. В тім часї іменно за панованя магометаньского фанатика Авранґзіба (1658 до 1707) збурено всї сьвятинї Гіндів в тім переконаню, що коли не стане сьвятинь, то підупаде та щезне й віра Гіндів. Ще й нинї найкрасшим і під взглядом архітектури найважнїйшим будинком в місті єсть магометаньска мошея, котру згаданий цїсар казав виставити над самим берегом сьвятого Ґанґеса, посеред найсьвятїйшого місця призначеного на купелї.

Місто Бенерас має 200.000 до 300.000 постїйних жителїв, з тих найбільше Гіндів а відтак магометан. Але коли прийде пора відпустова, іменно же в часї двох великих сьвят индийских, то в місті буває і до міліон людий; самих рахманів буває яких 20.000 а крім того множество жебраків та всїляких волоцюгів. Але з'їздить ся також і богато знатнїйших Гіндів, іменно же старих, котрі хотять тут доживати віку. Улицї міста суть так вузонькі, що сонце помежи домами, високими на кілька поверхів, недоходить нїколи аж до самої землї; лиш декотрі улицї суть на стілько широкі, що ледви віз може по них переїхати, але два вози вже не можуть розминути ся. Долом в тих улицях, що виглядають мов би які дебри, повно людий і вічні крики, а маленькі крами в тих улицях уґруповані після товарів, якими торгують. Суть улицї, де продають лиш самі овочі або хлїб і медівники; в инших знов продають красно вироблювані мосяжні річи, котрими Бенарес славить ся з давен давна. На ще инших улицях повно таких крамів, де богомольцї купують собі всїлякі сьвяті річи як н. пр. рожанцї і мішочки до молитви, котрі убирають на руку, лїнґами або сьвяті знаки бога Шіви і т. п.

Посеред тої купи домів, в улицях де вічний крик, глота, бруд і болото знаходить ся богато сьвятинь, котрі під взглядом будови дуже невизначні, але котрих зато сьвятість єсть величезна. Суть то чудачні малі будунки з круглими, кінчастими як голова цукру дахами, котрі знов складають ся з множества маленьких кінчиків, котрі нїби поломінь підносять ся в гору до неба. Доокола тих сьвятинь суть маленькі вузкі подвіря, на котрі товпи богомольцїв наносять масу чорного липкого болота.

Тут єсть н. пр. сьвятиня страшної богинї Дурґа, жінки божка Шіви. Перед входом до сьвятинї порають ся сьвященослужителї і лагодять козу на жертву. Відрізану голову поклали на низькім стовпі перед самими дверми, кров капає з неї на каміне, а завмерлі очи нїби споглядають крізь двері до сьвятинї, де як би в сумерку видко страшний чорний образ богинї. По мурах скаче собі свобідно множество малп та вилазять аж на дах; їх уважають за сьвятих і богомольцї, котрі сюди приходять, приносять їм їсти. Тут єсть дальше „керниця мудрости“, де нїби то сам бог Шіва пробуває. В низькім вогкім будиночку зі стовпами єсть обведена маленьким муром копанка (цистерна), доокола котрої снує ся день в день повно богомольцїв, що шепчуть молитви та виливають до неї сьвячену воду і кидають цьвіти на жертву. Ростини там гниють, і з глубини керницї добуває ся гнилий воздух. Коло керницї сидить рахман (сьвященослужитель) і довгою черпачкою набирає води та наливає її богомольцям в пригорщі, а они з очевидною глубокою побожностию пють її і миють ся нею. Там єсть наконець найсьвятїйша із сьвятинь „золота сьвятиня“, звана так від того, що її дах єсть позолочений. Чужинцеви не вільно там зайти, але крізь маленьку глипку можна заглянути до середини, де чути безустанно голос ґонґа (інструмент до граня), і можна видіти, як там в тїсній капличцї глотять ся богомольцї та бють поклони перед якимсь невидимим предметом, мабуть перед якимсь лїнґам — знаком божка Шіви.

Але то все хоч і як цїкаве для Европейця, не єсть ще то, що надає місту незрівнаної і одинокої в своїм родї принадности. Щоби то побачити, треба піти над ріку Ґанґес, де суть сьвяті місця купелеві.

Беріг, над котрим стоїть місто, єсть тут досить високий і стрімкий а вздовж него повно якихсь будинків, званих „ґати“ — будинків, які можна видїти лиш над Ґанґесом, де розходить ся о то, щоби в невисказано сьвятій водї поробити достойні її місця до купелї. Тоті ґати, бачите то величезні вільні сходи, що з самої гори берега ідуть в долину аж до ріки і навіть під воду. Отже тоті сходи суть подїлені на богато частий всїлякими артистично збудованими плятформами і павільонами, а в глубинї кінчать ся звичайно величезними лавками, що виглядають здалека як

— **Померли**: О. Августин Дольницкий, парох в Корсові, сьвященик-ювілат дня 7-го с. м. в Ходорові, в домі своєї дочки, в 76-тім році житя, а 50-тім сьвященьства; — о. Антін Тустановский, сьвященик-ювілат, парох в Завишни, деканата белеского, дня 5-ого с. м. в 82-ім році житя а 56-тім сьвященьства; о. Мих. Громницкий, парох Августівки, деканата бережаньского, в 58-ім році житя, а 33-тім сьвященьства.

Телеґрами.

Відень 8 марта. Скликане на день 17 с. м. засіданє Ради рільничої відрочено з причини скликаня соймів і оно відбуде ся аж по великодних сьвятах.

Прага 8 марта. Екзекутивний комітет німецких послів з Чех збирає ся 12 с. м. а клюб тих послів збере ся 13 с. м. на нараду, яке заняти становище в ческім соймі.

Будапешт 8 марта. Партия независимих постановила відкинути провізорию угоду.

Рим 8 марта. В дорозі до Хіни єсть 5 кораблів военних з залогою 1583 людий і 50 пушок більшого а 80 меншого калібру.

Мадрид 8 марта. Після тутешних ґазет постановив міністер війни підвисшити чинний стан і резерви войска.

Переписка зі всїми і для всїх.

Урядничка на Поділю: Пятилїтної дитини, хоч би й за гроші, не умістите нїгде, бо у нас нема таких институций, що займали би ся такими маленькими дїтьми; що найбільше, міг би таку дитину, коли то дївчинка, приймити може якийсь женьский монастир. Але то була би вже велика і надзвичайна ласка, бо звістно, така дитина вимагає ще матерної опіки, а від чужих, хоч би й найлїпших людий, годі єї вимагати. Та й старшу дитину, все одно, чи хлопця, чи дївчину, годі би де умістити безплатно, коли ще жиють отець і мати, без взгляду на то, серед яких відносин; можна хиба також лиш числити на чиюсь надзвичайну ласку. — **Г. Б. сирота**. До сторожи фінансової в 17-ім році житя і 6-ою клясою видїловою можна вступити. Але треба бути вповнї здоровим і зголосити ся до дотичної дирекциї фінансової, внести подане і долучити метрику, сьвідоцтво шкільне і сьвідоцтво здоровля від лікаря. Але приняте буде все-таки зависїти від того, чи буде місце і чи Ваша особа яко така без взгляду на услівя буде кваліфікувати ся; бо як Ви прийдете до Дирекциї оттакий, як той що приходить просто від фіри з гноєм і схочете не то вже комісаря але може і звичайного ревізора, — будучого свого товариша — цїлувати в руку, то Вас не приймуть, бо з таким чоловіком нїхто не хоче ставати до компаниї. Треба, бачите, мати ще й поверховну огладу. Та й у войску було би то саме, але, що там кождий мусить служити, то длятого таких, котрі там приходять — як то кажуть — не обшкребтані і незатесані, зараз обгладжують і пхають відтак в однаковий мундур, щоби між неодинаковими людьми в однаковій службі не було ріжницї. Так у войску, але деинде самі люди добирають ся. Впрочім до сторожи фінансової лїпше вступати по вислуженю у войску, бо войскових скорше і радше приймають. Розуміє ся, що у войску треба бути порядним щоби дослужити ся не лиш доброї кондуїти але й якоїсь висшої ранґи. — До семінариї учительскої або до якої небудь школи не дістанете ся від разу зовсїм без коштів; треба мати бодай що-то на перший початок, щоби дати ся пізнати і познакомити ся з людьми а відтак вистарати ся о якесь приміщене. Перед початком шкільного року, в осени, пробуйте щастя в Станїславові або Тернополи, де суть семінариї учительскі. Звертаємо однакож увагу на то, що войско — скоро Ви здібні до него, стане Вам на перешкодї. — **С. В. Станїславів**: Причиною поту під пахами (а так само і в ногах), котрий дуже неприємно чути єсть то, що мякне і гниє верхна болонка на скірі від амоніякального поту. Найважнїйшим средством против такого поту єсть велика чистота; треба часто купати ся і мити ся в теплій воді, часто зміняти біле і одїж і не носити тїсного одїня, щоби був приступ для воздуха. Тїло під пахами треба засипати (пудрувати) саліцилевим порошком до засипуваня (пудр), а на одежи треба носити під пахами або платки напущені глиною і висушені, або звичайну церату т. зв. воскове полотно, щоби піт не переходив аж через одїнє. Дуже добре єсть також мити ноги іхтіолевим милом і холодною водою, дати пінї з того мила (іхтіоль єсть то олій з передпотопових риб, витоплюваний з деяких скал) засхнути, а відтак або засипати саліцилевим пудром, або підложити саліцилеву вату. Піт той не єсть наслїдком якоїсь хороби, бо люди з таким потом жиють довгі лїта, а чи Вам ще чого може не хибує — того вже не можемо сказати; то міг би Вам сказати лиш лїкар і єго порадьте ся. — **П. А. п. К.**: Книжок, що учать писаня листів або містять в собі т.зв. „повіншованя" єсть в польскім язицї богато і перша лїпша книгарня може Вам подати заколовки таких книжок і цїну а також і прислати на замовлене. Такі книжки, котрі би на всї пригідні случаї в житю мали відповідні поученя суть лиш в нїмецкім язицї, але они придатні лиш для Нїмців, бо очевидно опирають ся на нїмецких звичаях і обичаях. — **Читатель з над Стрипи**: Ваші льоси не витягнені. — **В. Б. в Н.**: Щасте Вас оминуло, лиш махнуло хвостом попід ніс і пішло дальше: витягнений в премієвім тягненю льос 6309 ч. 47, а у Вас єсть число 27! — (Дальші відповіди пізнїйше).

☛ (Просимо присилати питаня лиш на імя редактора Кирила Кахникевича, а не присилати анї марок, анї карт кореспонденцийних до відповіди.

би які замки. А то суть лиш того рода окраси, що надають тим лавкам вид нїби якихсь замків, бо з переду пороблені великі мов брами виходи на сходи, а з заду опирають ся они о стїну берега. Індийскі раджі уважають то собі за честь і обовязок ставити тут в Бенаресї такі ґати для богомольців і длятого на просторі кількох кільометрів над рікою стоїть такий ґат один коло другого. При тім побудований кождий без взгляду на другого. Один стоїть саме над водою, другий високо в горі край берега; сей в такій, той в иншій закутинї ріки. А помежи тоті ґати всувають ся крім того ще всїлякого рода фантастичні більші і менші сьвятинї та палати, що спочивають на величезнім підмурованю і аж високо в горі видко на них бальконі і ряди вікон.

Подорожний бере собі тут звичайно лодку і пливе нею поволи долі рікою попри фронти тих будівель. Ніяке перо не в силі описати краси і вражіня того образу, який они представляють. Насамперед здає ся чоловікови як би в спі, що він нараз жиє в середновічних часах, які рисує Ґустав Доре в своїх казочних замках або в своїм „Шалїючім Роляндї". Що за маса живописних вершочків альтан, красно повигинаних брам і дверий в площах величезних мурів, вузких воздушних сходів і ґалерий, грубих веж і довгих рядів пишних вікон, а то все як би якась шалена примха артиста порозкидала на всї боки, поскладала одно верх другого. А поміж тим спадають величаві сходи з гори мов би шумлячі водоспади, зачинають ся нераз високо в горі зовсїм вузенько межи тїсними мурами, а відтак стають щораз ширші і ширші, чим більше в долину. Другі, сусїдні сходи, сполучають ся з ними і як би струї, що окружають вистаючі з них скали та камінє, так они окружають порозкидані тут каплички та павільони і наконець широкими масами сходять в зелені води Ґанґесу. Мягкий глинистий ґрунт Ґанґесових берегів не добре падає ся під будову і заєдно усуває ся. У величезних фундаментах тих будинків видко длятого широкі розколини і щілини; в многих місцях попукали цїлі ряди сходів і похилили ся косо в долину, ба дуже богато величавих ґатів полупали ся таки зовсїм і посували ся у воду; грубі мури з тесового каміня, плятформи, стовпи і сьвятинї лежать косо нахиленими стїнами до половини в Ґанґесї, а єго зелені води обмивають тепер в отвертих каплицях затоплених божків.

Але то все єсть лиш фантастичним дном для ще фантастичнїйшого множества жиючих тварий, які там порають ся, ходять і уганяють. Не говорю лиш о „людех", бо й зьвірята грають тут велику ролю. Корови лазять цїлими масами по сходах; їх уважають сьвятими, они можуть робити що хотять а богомольцї годують їх цьвітами. Поміж ними уганяють ся цїлі стада кіз, а малі осли качають ся в ідилічній свободї на плятформах, повитягавши розкішно в гору всї чотири копита.

(Дальше буде)

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 жовтня 1898, після середно-европ. год.

Відходять до

	Посиішні			Особові			
Кракова	8·35	2·50	10·40	4·10	8·50	6·40	—
Підволочиск	—	1·55	6·—	—	9·35	11·—	—
Підвол. з Підз.	6·15	2·08	—	—	9·53	11·27	—
Іцкан	6·05	2·40	—	10·05	—	6·30	10·55
Ярослава	—	—	—	4·55	—	—	—
Белзця	—	—	—	9·55	7·10	—	—
Тернополя	—	—	—	—	6·55	—	—
Сколього	—	—	—	—	9·15	—	—
Стрия, Хирова	—	—	—	—	—	—	3·00
Лавочного	—	—	—	5·20	—	—	7·00
Янова	—	—	—	8·45	—	7·44	—

Поїзд блискавичний зі Львова 8·40 рано, в Кракові 1·48 по полудни, у Відни 8·56 вечер.

Приходять з

Кракова	1·30	5·10	8·45	9·05	6·10	9·10	—
Підволочиск	2·30	9·55	—	—	—	3·30	5·25
Підвол. з Підз.	2·15	9·39	—	—	—	3·04	5·—
Іцкан	9·45	1·50	—	—	6·45	5·40	10·35
Тернополя	—	—	—	7·50	—	—	—
Белзця	—	—	—	7·55	5·55	—	—
Ярослава	—	—	—	10·45	—	—	—
Гребенова Сколього і Стрия	—	—	—	—	1·40	—	—
Лавочного	—	—	—	—	8·05	—	10·30
Стрия, Калуша	—	—	—	12·15	—	—	—
Янова	—	—	—	7·40	1·01	—	—

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Час подаємо після годинника середно-европейского; він різнить ся о 36 мінут від львівского; коли на зелїзници 12 год., то на львівскім годиннику 12 і 36 мін.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ІНСЕРАТИ.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера. — (Телефона число 569).